

روحانی:

می‌خواستند از برجام خارج شویم تا دوباره تحریم کنند

گروه سیاست: رئیس‌جمهوری روز گذشته در جلسه هیئت دولت با بیان اینکه امروز مسئله برجام و هسته‌ای باز هم زمینه و فرصت‌هایی دارد که مورد بحث و بررسی قرار بگیرد، گفت: «در مسئله هسته‌ای عده‌ای که آن طرف هستند...

صفحه ۲

پنجشنبه ۲۷ اردیبهشت ۱۳۹۷ | ۱ رمضان ۱۴۳۹ | ۱۷ می ۲۰۱۸

تیتراها

وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات اعلام کرد:

مقاومت کاربران مقابل دستور قضائی فیلترینگ

صفحه ۳

فرصت ۶ماهه آمریکا به شرکت‌ها برای قطع همکاری با ایران

صفحه ۵

کرست دستاویز استیضاح تصنعی زنگنه می‌شود

پاس گل دل‌واپسان به اماراتی‌ها

صفحه ۴

واکنش وزارت اطلاعات به گزارش دو تابعیتی‌ها

صفحه ۲

مسجدجامعی:

باید برای گشت ارشاد مرز تعیین کنیم

صفحه ۱۳

حرف اول

خودشیفته، تنه‌است

غلامعلی دهقان . استاد دانشگاه

در تاریخ روابط بین‌الملل این حجم از مخالفت با ایالات متحده آمریکا در یک موضوع سابقه ندارد. آنها هم در جنگ جهانی اول و هم در جنگ جهانی دوم و حتی درگیری با کره و ویتنام در دهه ۵۰ میلادی و همچنین نبرد با طالبان و صدام متحدان اروپایی و غیراروپایی داشتند. آنها حتی در قضیه تحریم‌های هسته‌ای بر ضد ایران در دوره احمدی‌نژاد علاوه‌بر متحدان اروپایی، روسیه و چین را هم با خود داشتند؛ باوجوداین این‌بار فقط مثلث برمودای ترامپ و بن‌سلمان و تائیاهاو است که خواهان غرق‌کردن دولت‌های مستقل و ملی مانند ایران است. تنهایی ترامپ دلایل خود را دارد. دراین‌باره نکات زیر درخورد توجه است.

۱- برجام اگر یک توافق بین‌المللی هم نباشد که هست، چراکه مصوبه شورای امنیت سازمان ملل است، حداقل یک تعهد بین‌المللی است؛ بنابراین شکستن یک توافق و تعهد بین‌المللی زینده قدرت‌های جهانی نیست و فقط این مهم از شخصیتی کاسب مثل ترامپ برمی‌آید که اخلاقیاتش ورد زبان جهانبان است.

۲- برجام محصول چند سال مذاکره نفس‌گیر میان ایران و پنج به‌علاوه یک بود. مذاکراتی سخت که برخی اوقات به بن‌بست هم می‌رسید، ولی با اراده طرفین با انعطاف دو طرف با بازی برد-برد به فرجام رسید.

ادامه در صفحه ۱۵

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید

ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۳۹۷۹-۸۸۱۹۲۸۷۷

sharghdaily.ir

انعقاد اولین قرارداد محرمانگی نفتی با ایران، پس از خروج آمریکا از برجام

پیشگامی انگلیسی

عکس: Gettyimages

بیانیه چهار جانبه اروپا: تعهد بر ادامه اجرای کامل و مؤثر برجام

اروپا پای خودش ایستاد

صفحه‌های ۱۵۴

یادداشت

مصاحبه با ترامپ

شما هیچ تاثیری نگذاشته است؟ پریزیدنت ترامپ پاسخ داد که «پسر جان! گفتم من مانند افراد کوچوبیزار اهل پرحرفی و تبادل افکار نیستم. تصمیمات من بر پایه آن چیزی است که به مغز من خطور می‌کند. در نتیجه پاسخ من به پرسش شما درباره مخالفت رهبران کشورهای دیگری که شما آنها را ۵+۱ می‌نامید، این است که هرکس رئیس‌جمهور آمریکا در موضوع خروج آمریکا از معاهده برجام نگاشسته و برای اظهارنظر برابرم فرستاده است. این یادداشت را با دقت خواندم و دیدم در لایه‌لای سخنان طنز او نکات جالبی نهفته است که می‌تواند به آگاهی هم‌وطنان در شرایط روز ایران بیفزاید. ازاین‌رو یادداشت اشاره‌شده را با کمی دست‌کاری برای روزنامه وزین «شرق» می‌فرستم تا در صورتی که موردپسند قرار گیرد، به درج آن اقدام کنند. نویسنده می‌گوید با امکاناتی که داشته، بعدازظهر سه‌شنبه، هجدهم اردیبهشت ۱۳۹۷ (برابر با هفتم ماه می ۲۰۱۸) همان روزی که ترامپ در اطلاعیه قبلی تصمیم خود را درباره خروج از برجام اعلام کرد، با او مصاحبه کوتاهی در کاخ سفید انجام داده است. نخستین پرسش نویسنده از ترامپ این بوده که تصمیم به خروج آمریکا از برجام را بر چه پایه و استدلالی گرفته است. ترامپ پاسخ می‌دهد که «شما می‌دانید من اهل بحث و استدلال نیستم. از همان زمانی که اوایامی لغتنی بر این توافق صحه گذاشت، من مخالفت خودم را ابراز داشتم. نه به خاطر اینکه برجام خوب است یا بد؛ از این نظر که از دید من و با معیارهای ارزشی من، اوایما بد است. پس هر تصمیمی که او بگیرد، من خودبه‌خود با آن مخالفت می‌کنم. خدا اوایما را لعنت کند. چه کسی گفته که یک سیاه‌پوست نیمه‌مسلمان که با تقلب و تیرک به کاخ سفید راه یافته، حق دارد برای مردم شریف آمریکا تصمیم بگیرد که در آن سر دنیا در فلان معاهده شرکت کند یا نکند؟». نویسنده می‌گوید از ترامپ پرسیدم آیا از تاریخ استقرار در سمت ریاست‌جمهوری تاکنون درباره خوبی یا بدی برجام از دید منافع ایالات متحده فکر یا با کسی مشورت کرده است؟

ترامپ پاسخ داد: «بین پسر جان! حرف مرد یکی است. من وقتم را با استدلال‌بازی و افکار بچگانه تلف نمی‌کنم. درک من از مصالح ملی آمریکا حالت الهام دارد و همان‌طوری که می‌دانید، من به خواست خداوند رئیس‌جمهور کشورم هستم. حرف من حرف اول و آخر است». گفتم جناب پریزیدنت، پس این همه مخالفت از سوی رؤسای دولت‌های دیگر درباره موضوع خروج از برجام در

احمد عظیمی‌بلورین
استاد پیشین
دانشگاه مریند

آقای ا-ب یک طنزپرداز خراسانی است که یادداشتی را درباره سخنان دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا در موضوع خروج آمریکا از معاهده برجام نگاشته و برای اظهارنظر برابرم فرستاده است. این یادداشت را با دقت خواندم و دیدم در لایه‌لای سخنان طنز او نکات جالبی نهفته است که می‌تواند به آگاهی هم‌وطنان در شرایط روز ایران بیفزاید. ازاین‌رو یادداشت اشاره‌شده را با کمی دست‌کاری برای روزنامه وزین «شرق» می‌فرستم تا در صورتی که موردپسند قرار گیرد، به درج آن اقدام کنند. نویسنده می‌گوید با امکاناتی که داشته، بعدازظهر سه‌شنبه، هجدهم اردیبهشت ۱۳۹۷ (برابر با هفتم ماه می ۲۰۱۸) همان روزی که ترامپ در اطلاعیه قبلی تصمیم خود را درباره خروج از برجام اعلام کرد، با او مصاحبه کوتاهی در کاخ سفید انجام داده است. نخستین پرسش نویسنده از ترامپ این بوده که تصمیم به خروج آمریکا از برجام را بر چه پایه و استدلالی گرفته است. ترامپ پاسخ می‌دهد که «شما می‌دانید من اهل بحث و استدلال نیستم. از همان زمانی که اوایامی لغتنی بر این توافق صحه گذاشت، من مخالفت خودم را ابراز داشتم. نه به خاطر اینکه برجام خوب است یا بد؛ از این نظر که از دید من و با معیارهای ارزشی من، اوایما بد است. پس هر تصمیمی که او بگیرد، من خودبه‌خود با آن مخالفت می‌کنم. خدا اوایما را لعنت کند. چه کسی گفته که یک سیاه‌پوست نیمه‌مسلمان که با تقلب و تیرک به کاخ سفید راه یافته، حق دارد برای مردم شریف آمریکا تصمیم بگیرد که در آن سر دنیا در فلان معاهده شرکت کند یا نکند؟». نویسنده می‌گوید از ترامپ پرسیدم آیا از تاریخ استقرار در سمت ریاست‌جمهوری تاکنون درباره خوبی یا بدی برجام از دید منافع ایالات متحده فکر یا با کسی مشورت کرده است؟

ادامه در صفحه ۱۵

قاسم افشار درگذشت صدایی که خاموش نمی‌شود

گروه هنر: قاسم افشار، گوینده باسابقه صداوسیما، دار فانی را وداع گفت. قاسم افشار که از سال‌های اول انقلاب، گویندگی در بخش‌های خبری رادیو و تلویزیون را بر عهده داشت و در بحبوحه سال‌های دفاع مقدس بارها اخبار مربوط به پیروزی‌های زندگان...

صفحه ۱۰

سال پانزدهم • شماره ۳۱۵۰ • ۱۶ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

برجام با فرجام؛ برجام نافرجام

غلامرضا نظریلند . اقتصاددان

خروج آمریکا از برجام، ناظران سیاسی را به گمانه‌زنی درباره فرجام این توافق‌نامه مصوب شورای امنیت سازمان ملل متحد واداشته و دولت‌های ذی‌ربط را به تکاپو انداخته است. از آنجا که سرنوشت توافق‌نامه مزبور برای ما از اهمیتی خاص برخوردار است، بنابراین برآن هستیم در این یادداشت به ایجاز به فرجام قابل تصور آن بپردازیم. در این میان، پیش‌فرض‌ها و به عبارتی گمانه‌های چندری می‌توان متصور شد که دو سناریو کلیت بیشتری دارند:

سناریوی نخست: آنچه را که آمریکایی‌ها می‌خواهند با خروج از برجام به دست آورند، اروپایی‌ها می‌خواهند با ماندن در برجام به دست آورند. شاید این همان گزینه «توافق جدید» (به‌عبارتی تکمله‌های برجامی یا به عبارتی برجام‌های دو، سه و...) باشد که امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، در سفر اخیر خود به واشنگتن مطرح کرد. در این صورت، رابطه اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها کوبی رابطه مبصر کلاس و ناظم مدرسه است که ناظم هرگاه بخواهد «شاگرد بی‌انضباطی» را به دفتر احضار کند، این امر از طریق مبصر انجام می‌گیرد. به فرض صحت این گمانه، می‌توان نتیجه گرفت که سلاک‌ان هر دو سوی ائتلاف درباره روابط خود با جمهوری اسلامی ایران رویکرد بسته‌ای (package) دارند. این رویکرد که به روابط آنها با کشورمان نگاهی یکپارچه و به‌هم‌تنیده دارد، در زمان اوایما نیز وجود داشت و به همین دلیل او می‌خواست با همین فرمان مذاکرات موسوم به ۱+۵ را به پیش ببرد. اما واکنش منفی طرف ایرانی به این راهبری و پافشاری آن بر مضیق و مقیدشدن موضوع مذاکره به بحث هسته‌ای، هیت مذاکره‌کننده آمریکایی و دیگران را برآن داشت تا به این محدودیت کردن نهند. ساریوی دوم آنکه تقسیم کار بین اروپا و آمریکا موضوعیت ندارد و ۱+۲ (دو کشور اروپایی عضو دائمی شورای امنیت به علاوه آلمان، جمعا سه کشور اروپایی امضاکننده برجام) نه‌تنها نقش پلیس خوب را ایفا نمی‌کنند، بلکه از عهدشکنی دولت ترامپ خشنام و بیمناک‌اند. اینکه می‌توان از سه کشور اروپایی مزبور انتظار داشت در راستای مانایی برجام دست به اقدامات عملی در قالب دادن یک رشته ضمانت‌های اجرایی بزنند یا نه، محل تضییع را بدهد. نگارنده ضمن اذعان به وجود اختلاف است. بعضی‌ها داشتن چنین انتظاری را از اساس بیهوده می‌دانند و چنین استدلال می‌کنند که اروپا اگر هم به فرض بخواهد، چون یارای مقاومت در برابر ضربات طاقت‌فرسای غول اقتصادی-سیاسی آمریکا در واکنش به عدول از منویات این کشور (در این مورد تحریم اقتصادی ایران) را ندارد، نمی‌تواند چنین تضمینی را بدهد. نگارنده ضمن اذعان به وجود محدودیت‌های پیدا و پنهان اروپایی‌ها در مواجهه و مقابله با آمریکا و با آگاهی نسبی از نقاط مختصات سپهر سیاست و تجارت جهانی و قواعد بازی حاکم بر بده‌بستان‌های مرسوم و متعارف در روابط بین‌الملل و ناچیزبودن میزان دادوستد کشورهای اشاره‌شده با ایران در مقایسه با آمریکا و نابرابری‌های فاحش در موضوعات ناظر به وزن‌کشی‌های فنی‌مابین، باز هم با این گزاره که سه کشور اروپایی امضاکننده برجام را توان انجام کاری عملی درباره خروج آمریکا از برجام و مقابله با اعمال تحریم‌های ثانویه این کشور نیست، هم زبانی ندارد. دلایلی چند که در زیر به آنها اشاره می‌شود، شاهد مدعاست:

۱. هرچند ادعای دولت‌های اروپایی مبنی بر اینکه نمی‌توانند به شرکت‌های خصوصی خود برای انجام معاملات تجاری با دیگران، اعم از افراد یا کشورها، به سر می‌بردند در کنفرانس مونخ در آلمان که برای شرکت در امساک وزریدنت، وزارت دفاع این کشور با امکانات خود مستقیما وارد ماجرا شد و با انجام عملیات سوخت‌رسانی، هوایما را آماده بازگشت کرد. ۲. سازوکارهای حقوقی و تجاری- مالی ازجمله بانکی لازم برای مقابله با تحریم‌های ثانویه وجود دارد؛ به‌طوری‌که حتی اگر کشورهای ۱+۲ به‌ویژه انگلیس، برای دوری‌کردن از ایجاد هرگونه تنش در روابط با برادر بزرگ‌تر، نخواهند با راهکارهای سیاسی با این تحریم‌ها مقابله کنند، می‌توانند به توسل به سازوکارهای اشاره‌شده چنین کنند و احتمال موفقیت اقدامات تلافی‌جویانه احتمالی آمریکا و نیز ریسک تجاری را به حداقل برسانند.

ادامه در صفحه ۴